

Kolumni

ANTTON RÖNNHOLM: TOIMIVA PUOLUE TERVEESSÄ YHTEISKUNNASSA

Kesällä ehdin seurata saunan mittaria lämmön kohotessa ja pohdiskella sen latinankielistä sanomaa. Myös puoluekokouksen mittarissa lämpö lisääntyy: aivan pian olemme jo Tampereella. Samalla kesällä on ollut kiehtova tehdä esitettä menneestä puoluekokouskaudesta ja palata reilun kolmen vuoden tapahtumiin: tunteet ovat vaihdelleet riehakkaasta suureen suruun. Onnistumisia löytää jokaiselta sektorilta poliittisista sisällöistä järjestötyöhön ja viestintään, mutta kehitettävääkin jää paljon tulevalle kaudelle.

Puoluekokous toivottavasti hyväksyy uuden periaatejulistuksen ja poliittisen ohjelman. Suuri kysymys on kuitenkin mitä ohjelmilla tehdään kun ne on hyväksytyt? Ilman aitoa halua toteuttaa ohjelmat ovat vain tekstiä, tärkeintähän on matka keksinnöstä innovaatioksi. Myös uudet aloitteet, jotka eivät ole jo hallitusohjelmassa, on saatava toteutukseen. Periaatejulistus antaa aineksia syvälliseen aatekeskusteluun ja koko oikeistolaisen vapaus- talousparadigman haastamiseen. Suomelle vaihtoehtoina on velka- ja leikkausnarratiivi tai hyvinvoinnin oikeudenmukainen jako.

Avain sisällöissä onnistumiseen on ollut jäsenten aktivointi ja toimivat työryhmät. Työryhmätyö on saatava pyörimään niin piireissä ja samalla tehdä ryhmistä vastaanottavaisia aktiivisille ja kiinnostuneille ja vastaavasti antaa niille mahdollisuus uudistaa heikosti toimivia kokoonpanoja. Sisältötyöllä SDP pitää poliittisen ilmatilan hallussa ja aloitteen itsellään myös tulevaisuudessa.

Puoluekokous käsittelee myös uudistetut säännöt. Toivon mukaan ne saadaan välittömästi voimaan ja palvelemaan ketterämmin kaikkia tasoja. Mutta pykälien sijaan toiminnassa keskeistä on järjestöllinen kulttuuri. Järjestötoiminnan osalta kysymykset eivät ole uusia vaan jo vanhoja. Ja samalla yhä ajankohtaisia: Miten jäsenten ja aktiivien näkemykset muuttuvat puolueen linjaksi ja ohjaavat toimintaa? Ja miten tämä tarina ja työ saadaan houkuttelemaan uusia ihmisiä osaksi puoluetta - jäseniksi, ehdokkaiksi, aktiiveiksi? On muistettava, että vanhanaikaiseksi mainostettu järjestödemokratia takaa myös niiden äänten kuulumisen, jotka ovat aktiiveina tekemässä vaalityötä ja keräämässä yhteiseen pottiin ääniä, mutta eivät aina tule valittua vaikkapa valtuustoihin. Lienee aika tehdä yhdessä, ei ainaista järjestöuudistusta, vaan strategia toimintaan.

Vaalit parhaimmillaan aktivoivat niin omia kuin äänestäjiä. Itsellään se ei kuitenkaan tapahdu, eikä vastuuta voi paikallistasolta siirtää suositun pääministerin tai puheenjohtajan harteille. Kunta – ja maakuntavaaleihin tarvitaan sytyttävä ajatus, joka konkretisoituu vielä kullakin alueella niin ohjelman rakentamisessa kuin sen sisällöissä käytännön ehdotuksina. Ja kun kummatkin vaalit on käyty, on otettava haltuun uusi sote ja varmistettava, että meillä on yhteiset tavoitteet ja vuoropuhelu toimii valtuutettujen välillä. Soten suuressa muutoksessa on pidettävä huolta, että demokraattisesti tehtävät päätökset ja linjaukset eivät jää virkamiesbyrokratian alle.

Korona-aika on haastanut myös politiikasta viestimisen. On eri kysyä ”Mitä sinulla on sydämellä” liveinä kuin verkossa. Somessa organisoidutaan jatkuvasti paremmin ja sitäkin kautta viesti kulkee. Modernissa viestinnässä korostuu kuitenkin yhteisön sijaan yksilö. Kaikissa uusissa viestikanavissa ei tarvitse olla eikä vaikkapa tiktokissa kannata esiintyä SDP:na vaan aktiivi tai edustaja itsenään.

Työtä on paljon tehtävänä ja osittain kunnianhimo kasvaa muutosten myötä. Hyvä niin. Saunan mittarissa on lause mensa sanem in corpore sano – terve sielu terveessä ruumiissa. Samaa koskee puoluetta ja yhteiskuntaa. SDP:n on uudistuttava, jotta myös Suomi voi hyvin.

Demokraatti, elokuu 2020